

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 266

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1913

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι

- Νόμος 103 περί αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ΓΑΝΑ' νόμου τοῦ 1911. 1
- Νόμος 104 περί προπεποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσόντων καὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νόμων. 2
- Νόμος 105 περί ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ νόμου ΓΑΔΣ' τοῦ 1911. 3
- Νόμος 106 περί προσθήκης εἰς τὸ ἀρθρον 26 τοῦ περὶ φυγοδικίας ΓΑΜΔ' νόμου. 4

Βασιλικά διατάγματα

- Περὶ ἐπαναφοράς ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἀρθροῦ 50 τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου 1911 Β. Δ. «περὶ ὑγειονομικῶν μέτρων πρὸς περιστολὴν τῆς ἀσιατικῆς χολέρας». 5
- Περὶ διορισμοῦ μονίμων ἐπιθεωρητῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ, περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν κλπ. 6
- Περὶ προπεποιήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 17 Αὐγούστου 1910

- «περὶ ἐξετάσεων καὶ προσόντων τῶν ὑποψηφίων ἀνθυποναυπηγῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ». 7
- Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Β. διατάγματος τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1911 «περὶ ὁρισμοῦ τῶν διδασκομένων μαθημάτων ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Ν. Δοκίμων». 8
- Περὶ ἀναθεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τοῦ δήμου Αὐλῶνος. 9
- Περὶ ἀντικατάστασεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀλέας διὰ φόρου ἐπὶ τοῦ γλεύκου ἢ οἴνου. 10
- Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου τοῦ χωρίου Καστανιώτισσα, κλπ. 11
- Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου τῶν χωρίων Βοῦντενα, Μπάλα κλπ. τοῦ δήμου Πατρέων. 12
- Περὶ καθορισμοῦ ὡς ἐνοριακοῦ ναοῦ ἐν Πάτρας καὶ τοῦ τῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος τοιοῦτου. 13
- Περὶ συγκροτήσεως τριμελοῦς συμβουλίου περὶ γνωμοδοτήσεως ἐπὶ αἰτήσεως περὶ συντάξεως τοῦ πλωτάρχου Α. Βότση. 14

(1)

Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ΓΑΝΑ' νόμου τοῦ 1911.

Νόμος 103

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Υψηστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον μόνον.

Ἡ ἐννοια τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ΓΑΝΑ' νόμου τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911 εἶνε ἡ ἐξῆς :

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης μετὰ γενομένην αὐτῷ προσφορὰν ἀρνήται νὰ παραλάβῃ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου προσωρινῶς

ὁρισθεῖσαν ἀποζημίωσιν, ἥς ἄλλως τε ἡ λήψις δὲν ἀναιρεῖ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ ὅπως αἰτήσῃται τὸν ὀριστικὸν καθορισμὸν μεζῆενος ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, ἡ ὑπάρχουσα ἀμφοτερότης περὶ τοῦ εἰς ἀποζημιώσιν δικαιοῦμένου, ἐκμοδίως γνωστοποιηθεῖσα τῷ Προέδρῳ τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ ἐν ὑπάρχωσι δανεισταὶ ἐγγεγραμμένοι, ἡ κατασχόντες, ἡ δὲν καταβληθῇ ἐμπροθέσμως ἡ τυχὸν ἐρισθησομένη ἐγγυοδοσία, τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως κατατίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, εἰδοποιουμένου περὶ τούτου τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν ἐνυποθηκῶν ἢ κατασχόντων δανειστῶν καὶ δημοσιευομένης τῆς εἰδοποιήσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ κτῆμα καταλαμβάνεται ἀκωλύτως οὐκὼς ἡμέρας μετὰ τὴν ὡς ἔνω δημοσιεύσιν τῆς εἰδοποιή-

αίας. πόντος εκπαιδευτικού αξιώσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 προκηθέντων τρίτων τρεπομένης ἐφεξῆς εἰς ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ καταθέματος καὶ τοῦ τυγχόν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐπιδιανασθησμένου μείζονος ποσού. κατὰ τοὺς περὶ κατατάξεως ὁρισμούς τοῦ ἰσχύοντος δικαίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Α. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1913.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Α. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

(2)

Περὶ ἱσοποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσόντων καὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νόμων.

Νόμος 104

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰς :

Ἄρθρον 1.

Οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας, ἀπὸ συμπληρώσεως οἱ μὲν πρόεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ ἀρεσπαγῆται, ὁ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς καὶ ἀντεισαγγελεὺς, οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν τὸ 70όν, οἱ δὲ ἐφέται καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελεῖς, οἱ πρόεδροι πρωτοδικῶν, οἱ πρωτοδίκαι, παρὰ πρωτοδικῆς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικοί πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν δικαστηρίων ἐν γένει καὶ τῶν εἰσαγγελιδῶν τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, οἱ δὲ συμβολαιογράφοι καὶ γύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν τὸ 75ον.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξακριβῶσιν τῆς ἡλικίας τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω αὐτῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐφαρμόζονται ὡς αὐτῶς αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΜΓ' τοῦ 1871 περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν.

Καὶ πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἄνω ὁρίου, προβεβηκυῖα ἡλικία συνεπαγομένη ἀδυναμίαν πρὸς προσήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων οἰουδήποτε τῶν εἰς τὴν α' παράγραφῳ ὑπαλλήλῳ, ἀποτελεῖ κατ' ἐκὺτὴν νόμιμον λόγον ἀποχωρήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΓΜΓ' νόμου καὶ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 17 τοῦ ΓΥΑΖ', ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ΓΩ' νόμου, ἄρθρου 7.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς βεβίωσιν τῆς ἀνεπαρκείας τῶν μελῶν τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων, τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελεῶν καὶ ἀντεισαγγελεῶν καὶ τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων περὶ τὴν προσήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου ΓΥΑΖ' τοῦ 1909 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τρία μόνον μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν ἐλλείψει ἡ καλύμναι οἱ κατὰ νόμον ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, συνερχόμενοι ἐν ἐπιτροπῇ, εἴτε κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύ-

νης, εἴτε κατ' οἰκείαν κρίσιν, ἀναθέτουσιν εἰς ἐν ἡ πλείονα τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν ἐνέργειαν εἰδικῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν περὶ ὧν πρόκειται δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Μετὰ δὲ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ. ἐὰν πειθῆται, περὶ τῆς ἀνεπαρκείας ὁρισμένων ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ἀνωτέρω, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προκαλεῖ διὰ τοῦ εἰσαγγελεῶς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, εἰς ἣν καλεῖται καὶ ὁ ὡς ἀνεπαρκὴς θεωρούμενος δικαστικὸς ὑπάλληλος, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 8 τοῦ ΧΜΖ' νόμου τοῦ 1877 καὶ 10 τοῦ ΓΜΓ' τοῦ 1871, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου ΓΩ' τοῦ 1911, ὁρίζόμενα. Ἡ ἀπόφασις ὑποβάλλεται διὰ τοῦ εἰσαγγελεῶς ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ὅστις ἐὰν αὕτη εἴναι ὑπὲρ τῆς ἐνεκὲν ἀνεπαρκείας ἀποχωρήσεως, προκαλεῖ τὸ πρὸς τὸν περὶ παύσεως τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου Β. Δ.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς βεβίωσιν τῆς ἀνεπαρκείας τῶν εἰρηνοδικῶν, εἰδικῶν πταισματοδικῶν, γραμματέων εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων, συμβολαιογράφων καὶ φυλάκων ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰς προσήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὁ πρόεδρος, εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάγονται οἱ περὶ ὧν πρόκειται δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῆς ἐδρας τοῦ ἐφετείου, ἡ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί, συνερχόμενοι ἐν ἐπιτροπῇ, εἴτε κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἴτε κατ' οἰκείαν κρίσιν, ἀναθέτουσιν εἰς ἐν ἡ πλείονα τῶν μελῶν τοῦ Ἐφετείου τὴν ἐνέργειαν εἰδικῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνω δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Μετὰ δὲ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις εἴναι ὑπὲρ τῆς ἀποχωρήσεως ὁρισμένων ὑπαλλήλων, προκαλεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελεῶς ἀπόφασις τῆς ὁλομελείας τοῦ ἐφετείου κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 8 ὁρίζόμενα, καὶ ἐφαρμοζόμενων ὁμοίως τῶν διατάξεων τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 2, τοῦ δ' εἰσαγγελεῶς τῶν Ἐφετῶν ἐνεργούντος τὰ αὐτόθι τῷ εἰσαγγελεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνατιθέμενα.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἀποφάσεις πρὸς ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεων καὶ αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἐπιτροπῶν, λαμβάνονται κατὰ πλειονοψησίαν. Αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρήσεων δέον νὰ διχλαμβάνωσιν ὁρισμένα γεγονότα καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν, οἱ ἐπὶ τούτων μέρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως συντακτομένης ἰδίας ἐκθέσεως. Δικαιοῦται δὲ ὁ ἐν ἀφορᾷ ἡ ἐπιθεωρήσις ὑπάλληλος νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ ὑποβάλλῃ ὑπόμνημα.

Ἀντίγραφα τῶν ἐκθέσεων, ἐπιθεωρήσεων καὶ τῶν σχετικῶν γνωμοδοτήσεων τῶν ἐπιτροπῶν ὑποβάλλονται ταυτοχρόνως πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 5.

Πρωτοδίκαι, πρόεδροι πρωτοδικῶν, εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς πρωτοδικῶν, οἵτινες ᾔθελον παραλειφθῇ τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν καὶ κατὰ χρονικὰ διαστήματα ἀπέχοντα ἀλλήλων τρεῖς τοὺλάχιστον μῆνας, ἐν προδιβισμῶς εἰς θέσεις προέδρων πρωτοδικῶν, ἐφετῶν, εἰσαγγελεῶν πρωτοδικῶν καὶ ἀντεισαγγελεῶν ἐφετῶν, εἰσάγονται ἐντὸς δύο τοῦ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας παραλείψεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον

10 του νόμου ΥΜΓ' του 1871 εις τον "Αρειον Πάγον, όπως ούτος αποφανθῇ. ἂν συντρέχῃ περίπτωσις παύσεως αὐτῶν λόγῳ ἀνεπάρκειας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν.

Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς ἐφέτας καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἐφετῶν ἐν τοιαύτῃ παραλείπει αὐτῶν κατὰ τοὺς προβιβασμοὺς εἰς ἀνωτέρως θέσεις, καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν ἐν τοιαύτῃ παραλείπει αὐτῶν κατὰ τοὺς προβιβασμοὺς εἰς θέσεις εἰσαγγελέων (οὐχὶ δὲ καὶ ἀντεισαγγελέων) ἐφετῶν. ἔν τῷ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἐπομέναν παραλείπει ἥθελε προσθέσει ῥητῶς ἐν ταῖς αἰτιολογίαις τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, ὅτι ἡ παράλειψις τοῦ προπορευομένου ἐν τῇ σειρά τῆς ἀρχιούτης γίνεται χωρὶς νὰ θεωρητῇ οὗτος ἀνεπαρκὴς δι' τὴν θέσιν κατέχει. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης μνείας ἰσχύει καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἄνω διάταξις.

Πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν τριῶν κατὰ τὰς προηγουμένης παραγράφους παραλείψεων ὑπολογίζονται καὶ αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου παραλείψεις ἐν τοῖς κατ' ἀρχαιότητα προβιβασμοῖς κατὰ τὴν ὑφισταμένην διάταξιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου ΓΥΑΖ'. Δεόν ὅμως μία τοῦλάχιστον παράλειψις νὰ ἐπακολουθήσῃ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν ἐκ τούτου ὁ ἀριθμὸς τῶν παραλείψεων αὐξάνῃ.

Ἄρθρον 6.

Πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 2, 3 καὶ 5 περιπτώσεων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἐν κατέχῃ, ἐκ δικαστικῶν ἀπορρίψεων ἢ ἄλλων πράξεων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐγγράφως βεβαιουμένων, στοιχεῖα μαρτυροῦντα, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἀνεπάρκειαν τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ δύναμει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀποχωρήσιν αὐτοῦ, ἢ φρονῇ ὅτι παρέχονται τοιαῦτα στοιχεῖα ἐκ τῶν γενομένων ἐπιθεωρήσεων, διακρίνει τὰ σχετικὰ ἐγγράφα εἰς τὸν εἰσαγγελέα μὲν τοῦ Ἀρείου Πάγου, προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα δὲ τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου, προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ὑπαλλήλων, καὶ προκαλεῖ δι' αὐτῶν ἀπόφασιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, εἰς ἣν καλεῖται καὶ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ πυθθῶσιν :

1) Ἐὰν κατεδικάσθῃσιν διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων εἰς ποινὴν μικροτέραν τοῦ ἔτους ἢ ἕνεκα πταίσματος προσβάλλοντος τὴν χρηστὰ ἤθη, ἢ ὑπεβλήθησιν διὰ ποινικῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

2) Ἐὰν κατεδικάσθῃσιν τελεσιδικίως κατὰ τοὺς καίμενους νόμους εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως δύο τοῦλάχιστον μηνῶν, ἢ εἰς δύο πειθαρχικὰς ποινὰς, ὡν ὁ μὲν τοῦλάχιστον μηνῶν, ἢ εἰς δύο προστίμου ἑκκτὸν δραχμῶν ἢ προσωρινῆς παύσεως κατωτέρως τῶν δύο μηνῶν, ἢ εἰς τρεῖς αἰσθητῶς πειθαρχικὰς ποινὰς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων μνημονευομένων.

Δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν καὶ εἰσαγωγὴν ἐπὶ παύσει α') πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιπληξέως ἢ προστίμου ἢ κατὰφρεσίως εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην πρὸς πενταετίαν ἐπιβληθεῖσα καὶ β') πειθαρχικὴ ποινὴ οὐδὲ πενταετίαν ἐπιβληθεῖσα ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἐν ἰσοδύναμῳ δικαστικῇ ποτε μὴ ἐπιβληθεῖσα ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἐν ἰσοδύναμῳ δικαστικῇ

ὑπηρεσίᾳ. Δὲν παραβιάζεται ὅμως ἐντεῦθεν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9.

Οἱ ὅροι τῆς κατὰ τὰς προηγουμένης παραγράφους διὰ πειθαρχικῶν λόγων εἰσαγωγῆς ἐπὶ παύσει ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου εἰσαγομένης ὑποθέσεως ἐξετάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἂν αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπεβλήθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς δυνητικῆς παύσεως ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ὀρεῖται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀφ' ἧς ἤθελον συντρέχει οἱ ὅροι τοῦ νόμου, νὰ προκαλέσῃ τὴν περὶ παύσεως ἀπόφασιν, παραπέμπων τὰ σχετικὰ ἐγγράφα πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΥΜΓ' τοῦ 1871, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου ΓΥΑΖ' τοῦ 1909, κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ νόμου ΥΜΓ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΓΩ' τοῦ 1911, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΧΜΖ' τοῦ 1877 δικαιοδοσία τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἡ κατ' αὐτὸν τηρητέα διαδικασία ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν παῦσιν τῶν ἰσοδύναμων δικαστῶν, τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων καὶ τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων διὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 2, 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου λόγους. Περὶ δὲ τῆς παύσεως τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ εἰδικῶν πταισματοδικῶν, τῶν γραμματέων εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων, τῶν συμβολαιογράφων καὶ φυλάκων ὑποθηκῶν καὶ μεταγγραφῶν, διὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 3, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου λόγους, ἀπορρίνεται ἐν ὁλομελείᾳ τὸ Ἐφετεῖον εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν οὗτοι ὑπάγονται, τηρουμένης τῆς αὐτῆς διαδικασίας.

Ὡς πρὸς τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν, ὑπαρχόντων νομίμων κωλυμάτων, τὸ Ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐν ὁλομελείᾳ καὶ δι' ἀριθμοῦ κατωτέρου τοῦ ὅλου τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε πρὸς νόμιμον συγκρότησιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος δύναται νὰ ᾔσῃ ἐν μὲν τῷ Ἐφετείῳ Ἀθηνῶν κατώτερος τῶν ἐννέα, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς Ἐφετείοις κατώτερος τῶν ἑπτὰ.

Διὰ τοῦ κατὰ τὸν νόμον ΑΦΝΔ ἐκδιδόμενου Β. Δικτάγματος, τοῦ καθορίζοντος τὸν ἀριθμὸν τῶν δικαστῶν ἀνά διετίαν αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις, αἱ ὑπαγόμεναι εἰς Ἐφετεῖον οὗ ἡ συγκρότησις δὲν ἀσφαλίξει τὸν ἄνω ὅρον ὁλομελείας, δύναται νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐγγύτερον μᾶλλον πολυμελὲς Ἐφετεῖον.

Ἄρθρον 9.

Νομίμως εἰσαχθέντος ἐπὶ παύσει τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, γίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δικαστηρίου γενικωτέρας ἡτιολογημένη ἐκτίμησις τῆς καθόλου ὑπηρεσίας καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ, πρὸς διατήρησιν ἢ μὴ ἐν ταῖς δικαστικαῖς τάξεσι.

Ἄρθρον 10.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἐδ. α' τοῦ ΓΥΑΖ' νόμου δύο καθιερῶνται λαμβάνονται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἀτυούντων δικηγορίαν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καθιερῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 3 ἐδ. β' τοῦ ΓΥΑΖ' νόμου ἀπαιεῖονται αἱ λεγόμεναι «ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου». Προστίθεται δὲ τὰ ἐξῆς ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, «Γερουσιῶν τῶν βάσεων τούτων, τὴν περὶ διαγωνισμοῦ Β. Δ. εἶναι δεκτικὴν τροποποιήσεως διὰ μεταγενεστέρου Β. Δ.».

Ἄρθρον 11.

Ἡ τετάρτη περίοδος τοῦ ἄρθρου 8 ἐδ. α' τοῦ ΓΥΑΖ'

νόμου τροποποιείται ως εξής: «Αντιπρόεδρος του 'Αρείου Πάγου διορίζεται ο επί εξαετίαν ως άρεοπαγίτης ή επί δεκαετίαν ως εφέτης ύπηρετήσας, πρόεδρος δ' 'Εφετών ο επί τετραετίαν ως άρεοπαγίτης ή εξαετίαν ως εφέτης ύπηρετήσας».

Η δευτέρα και τρίτη παράγραφος του άρθρου 27 του αὐτοῦ νόμου αντικαθίστανται διὰ τῆς ἐπομένης διατάξεως.

«Ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς προβολισμὸν προσόντα τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τοὺς προακτέους, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ στοιχεῖον τῆς ἀρχαιότητος, οὕτως ὥστε μετὰ τὴν ἰσοδυναμίαν δεῖν νὰ προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος».

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 9 ἐδαφ. α' τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου προστίθεται τὰ ἐξῆς: «Εἰς τὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν προστίθεται καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα τοιαύτη ἀντισταγγελέως πρωτοδικῶν».

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου καταργεῖται ἐφεξῆς, ὡς καὶ ὁ ΓΑΜΑ' (3941) νόμος τῆς 2 Δεκεμβρίου 1911 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου ἀπαιλεῖται, ἡ ἰσχὺς δὲ τῆς παρούσης διατάξεως ἀντικαθίσταται εἰς τὸν χρόνον τῆς δημοσίευσώς τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 20 ἐδ. α' τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑπεται:

Ἄρθρον 20 ἐδ. α'. «Κατ' ἐξαιρέσιν ἐκ προηγουμένων ἄρθρων ἐπιτρέπεται μετὰ θέσιν καὶ ἐντὸς τῆς τριετίας ἢ διετίας εἰς τὰς ἐξῆς μόνον περιπτώσεις.

α') Ἐὰν ὑπάρχῃ κενὴ θέσις καὶ εἰς πλήρωσιν ταύτης μόνον διὰ μιᾶς μεταθέσεως.

β') Ἐὰν ὑποβληθῇ ἔγγραφος αἵτησις περὶ ἀμοιβαίας μεταθέσεως.

γ') Ἐὰν ἡ μετάθεσις ὁρισμένου προσώπου ἐπιβάλλεται ἐξ ἀναγκῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, ὅτε ὁ μετατιθέμενος τοποθετεῖται εἴτε εἰς ὑπάρχουσαν τυχὸν κενὴν θέσιν, εἴτε εἰς κατεχομένην παρ' ἑτέρου, δι' οὗ καὶ ἀντικαθίσταται».

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου προστίθενται αἱ ἐξῆς διατάξεις:

Εἰς τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 22 περιπτώσεις δύνανται νὰ γείνη μεταθέσεις εἰρηνοδίκου καὶ εἰς θέσιν εἰδικοῦ πταισματοδίκου, ὡς καὶ γραμματέως εἰρηνοδικείου εἰς θέσιν γραμματέως εἰδικοῦ πταισματοδικείου, καὶ τἀνάπαλιν, ἐὰν ὑποβληθῇ ἔγγραφος αἵτησις περὶ τοιαύτης μεταθέσεως.

Εἰρηνοδικὴς ἢ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου β' τάξεως δύνανται νὰ μετατεθῇ εἰς πταισματοδικεῖον ἢ εἰρηνοδικεῖον α' τάξεως, ἐν ὑπάρχῃ κενῇ θέσει, ἢ ἐναλλάξ μετ' ἄλλου τυχὸν αἰτούντος ἀμοιβαίαν μεταθέσιν. Διὰ τὴν ἀπὸ κατωτέρως εἰς ἀνωτέραν τάξιν μετάθεσιν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ σύμφωνος γνωμοδότησις τῶν ἀρμοδίων παρὰ πρωτοδικαίς καὶ παρ' ἐρέταις εἰσαγγελέων περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ φιλοπονίας τοῦ πρὸς τοιαύτην μετάθεσιν προτεινόμενου, εἰ δὲ νόμιμος βεβαίωσις ὅτι οὗτος δὲν ὑπέστη πειθαρχικὴν τιμωρίαν κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἐτήσιον διάστημα.

Ἄρθρον 15.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 26. τοῦ αὐτοῦ νόμου, προστίθεται τὰ ἐπόμενα.

Καθ' ἑκάστην περίπτωσιν εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπόκειται ἡ ἀποστολὴ ἢ μὴ πρὸς τὸ

Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς γνωμοδότησεως ἢ σχετικοῦ ἐρωτήματος πρὸς πλήρωσιν κενῆς τιнос θέσεως διὰ πικρῆς δικαστικῆς ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 16.

Πάντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὁ διορισμὸς τελειοῦται διὰ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ὅστις διορισθεὶς εἰς δικαστικὴν τινα ὑπηρεσίαν δὲν ἤθελε προσέλθῃ ἐντὸς τασσομένης αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ προθεσμίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐγγράφου. Ὅπως ὁμοίως ἀρμοδίως τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, θεωρεῖται μὴ ἀποδεχόμενος τὸν διορισμὸν, μὴ λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν πάσης κατ' ἄλλον τρόπον δηλώσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 17.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιεῖται καὶ διατάξεις ἐν γένει τῶν τε νόμων ΓΥΛΖ' τοῦ 1909 καὶ ΓΩ' τοῦ 1911 καὶ τοῦ νόμου ΓΜΓ' τοῦ 1871.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἔρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσώς αὐτοῦ, πλὴν τῆς περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν συμβολαιογράφων διατάξεως ἥτις τίθεται ἐν ἰσχύϊ μετὰ ἐξ ἡμέρας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Α. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1913.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Α. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

(3)

Περὶ ἐρημείας τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ΓΑΛΖ' τοῦ 1911.

Νόμος 105

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Ἡ ἐννοία τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΓΑΛΖ' νόμου τοῦ 1911 εἶνε, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΔΥΚΓ' νόμου τοῦ 1887 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΛΩΠΑ' νόμου τοῦ 1891 πληρωνόμενα ὁδοιπορικὰ ἐξόδα εἰς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους ἐνεκα μεταθέσεως καταργοῦνται, ἐφ' ἧς ἤθελεν ἐπέλθῃ ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ΓΑΛΖ' αὔξησις τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Α. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1913.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Α. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

(4)
Περί προσθήκης εις τὸ ἄρθρον 26 τοῦ περὶ γυροδικίας
ΓΑΜΑ' νόμου.

Νόμος 106

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν
καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ περὶ γυροδικίας ΓΑΜΑ' νόμου
τοῦ 1911 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Καθ' ὃν χρόνον ὑφίσταται ἡ ἀπόφασις τρέχει μόνον ἡ
κατὰ νόμον παραγραφή τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 549
καὶ 550 Ποιν. Δικονομίας. Ἐμφανιζομένου δὲ τοῦ καταδι-
κασθέντος πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς τῆς ἀ-
ποφάσεως καὶ ἐπανάκλησανόμενης ὡς ἄνω τῆς δικῆς ἄρ-
χεται ἀπὸ τοῦ χρονικοῦ σημείου τῆς συλλήψεως ἢ ἐμφανί-
σεως ἢ κατὰ τὰ ἄρθ. 119—122 τοῦ Ποιν. Νόμου παρα-
γραφή τοῦ ἀδικήματος, μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ
ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς συλλήψεως ἢ ἐμφανίσεως
διερχομένου χρόνου».

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1913.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(5)

Περί ἐπαυροῦς ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου
1911 Β. Α. «περὶ ὑγειονομικῶν μέτρων πρὸς περιορισμὸν
τῆς ἀσιατικῆς χολέρας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν § ε' τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑγειονομικοῦ
νόμου ΚΒ' τῆς 25 Φεβρουαρίου 1815, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου
Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Εἰς τὸ ἀπὸ τῆς 18 Μαΐου 1911 Β. διάταγμα «περὶ ὑγειονο-
μικῶν μέτρων πρὸς περιορισμὸν τῆς ἀσιατικῆς χολέρας», ἐπα-
νέχεται ἐν ἰσχύϊ τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1912 Ἡμετέ-
ρου διατάγματος καταργηθέν ἄρθρον 50, ἔχον οὕτω:

«Ἐπιτρέπεται εἰς πλοῖα προσερχόμενα ἐκ μερῶν, ὧν αἱ προ-
σευσεῖς ὑπεβλήθησαν εἰς κάθαρσιν ἐνεκὰ χολέρας, νὰ παρα-
λαμβάνωσι καὶ νὰ ἀποδιβάξωσι ζῶα καὶ ἐμπορεύματα ὑπὸ κά-
θαρσιν ἐν κεντρῷ ἡμέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύ-
σεως τοῦ ἡλίου εἰς τὰ ἐν ἀνεργείᾳ λοιμοκαθαρτήρια τοῦ Κρά-
τους, εἰς τὸν προληπτικὸν Πειραιῶς, εἰς ὅσον ὁ χώρος αὐτοῦ ἐπι-
τρέπει τοῦτο, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὑγειονομοῦ Πειραιῶς, εἰς
τοὺς λιμένας Θεσσαλονίκης, Καβάλλας, Μιτυλήνης καὶ Χίου
εἰς χώρον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκείου λιμεναρχοῦ. Ἡ παραλαβὴ
καὶ ἀποδιβάξις αὐτῶν ζώων καὶ ἐμπορευμάτων τελεῖται ὑπὸ τοῦ
ἐπομένου ὁρους.

1) Εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἢ τὸν οἰκεῖον
ὑγειονόμον παραδίδεται ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου ἐνυπόγραφος δήλωσις
τῶν ἀποδιβάσθησιν ζώων καὶ ἐμπορευμάτων, περιλαμβανό-

νους τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς συσκευα-
σίας αὐτῶν.

Ὁμοίαν δὴλώσιν ἐπιβιδουσιν εἰς τὸν οἰκεῖον ἐπιστάτην ἢ τὸν
οἰκεῖον ὑγειονόμον οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιβιβάσωσι ζῶα ἢ ἐμ-
πορεύματα ἐπὶ πλοίων διερχομένων ὑπὸ κάθαρσιν.

2) Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἢ ὁ οἰκεῖος ὑγειονόμος
ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν δηλώσεων τούτων καὶ τῶν ἐξομολογήσεων τῶν
πλοίων ἐπιτρέπει τὴν φόρτωσιν ζώων καὶ ἐμπορευμάτων ἐκεί-
νων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι ἐμολύνθησαν κατ'
οἰονδήποτε τρόπον.

Ἐκεῖνα δὲ τῶν ἐμπορευμάτων, περὶ ὧν ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι
ἐμολύνθησαν ὅπωςδήποτε ἐκφορτώνονται μετὰ τὸ πέραν τῆς
καθάρσεως καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 μνημο-
νευμένους ὁρους.

3) Πρὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς φορτώσεως ἢ ἐκφορτώσεως ζώων
καὶ ἐμπορευμάτων ἐνεργεῖται ἡ ἐξομολόγησις τοῦ πλοίαρχου καὶ
ἡ ἱατρικὴ ἐπίσκεψις ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἢ τοῦ
ὑγειονομικοῦ ἱατροῦ, πρὸς ἀνέυρεσιν ἀποθναύσας φέροντος βέβαιον
ἢ ὑποπτον φαινόμενα χολέρας.

4) Ἀπαγορεύεται ἡ φόρτωσις καὶ ἡ ἐκφόρτωσις παντὸς ζώου
ἢ ἐμπορεύματος ὑπὸ κάθαρσιν, ὅταν ἐν τῷ πλοίῳ ὑπάρχη κρυπ-
τικὰ χολέρας βέβαιον ἢ ὑποπτον.

5) Ἐὰν τὸ πλοῖον πρόκειται νὰ τελέσῃ ἐν τῷ λοιμοκαθαρητη-
ρίῳ ὁλόκληρον τὴν ἐπιβεβλημένην κάθαρσιν, ἡ φόρτωσις καὶ
ἐκφόρτωσις ζώων καὶ ἐμπορευμάτων τελεῖται μετὰ τὴν ἐκπλή-
ρωσιν ὅλων τῶν ἐπιβληθέντων ὑγειονομικῶν μέτρων πλὴν τῆς
καθάρσεως.

6) Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ πλοῖα τὰ φορτώνοντα καὶ ἐκφορτω-
νonta ζῶα ἢ ἐμπορεύματα νὰ προσερχοῦνται πλησίον τῆς ἀκτῆς
ἢ νὰ καταβιβάξωσι λείμους ἢ ν' ἀποστέλλωσι λείμους εἰς
τὴν ἕρπιν.

7) Κατὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν ζώων καὶ ἐμπορευ-
μάτων ὑπὸ κάθαρσιν παρίστανται δύο τοῦλάχιστον ὑγειονομοφύ-
λακες ἐπὶ λείμων, ἀνὰ εἰς εἰς ἑκατέραν τῶν πλευρῶν τοῦ
πλοίου πρὸς παρεμπόδισιν πάσης ἐπικοινωνίας τῶν ἐνεργούντων
τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν ἐργατῶν ἢ καὶ ἄλλων μετὰ τοῦ
πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ πλοίου.

8) Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐνεργούντας τὴν φόρτωσιν καὶ
τὴν ἐκφόρτωσιν ζώων καὶ ἐμπορευμάτων ἐργάτας ἢ εἰσόδους εἰς
τὸ πλοῖον, ὡς καὶ νὰ πίνωσιν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδαταποθήκης αὐτοῦ
ἢ οἰονδήποτε ποτὸν ἐξ αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ νὰ φάγωσι τι ἐκ τῶν
ἐν τῷ ἀνυπόλοιφῳ τροφίμων ἢ καὶ νὰ ἐγγίσωσι τινα ἐκ τῶν ἐπι-
βατῶν ἢ τοῦ πληρώματος ἢ οἰονδήποτε ἐκ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐν-
δυμάτων ἢ ἀντικειμένων, ἢ νὰ ἐκχυλάγωσι τι ἐκ τοῦ πλοίου.
Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὰς φορτηγίδας κάθοδος τῶν ἐν
τῷ πλοίῳ εὐρισκόμενων ναυτῶν τῶν ἐνεργούντων τὴν ἐκφόρτω-
σιν ἢ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου.

Οἱ παραβάται καταγγέλλονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἄρ-
θρα 17 καὶ 18 τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου ΚΒ' τῆς 25 Νοεμβρίου
1815 καὶ μεταφέρονται εἰς τὸ πλησιέστερον λοιμοκαθαρητήριον,
ἵνα ὑποστώσι τὴν κάθαρσιν. ἢν θὰ ὑφίστατο ὡς ἐκ τῆς προε-
λεύσεως αὐτοῦ τὸ ὑπὸ κάθαρσιν παραλαμβανόν ἢ ἀποδιβάξον
ζῶα ἢ ἐμπορεύματα πλοίου. Εἰς τὸ πλησιέστερον λοιμοκαθα-
ρητήριον ἵνα ὑποστῇ δοσιὰν κάθαρσιν μεταφέρεται καὶ πᾶς ἐκ τῶν
εὐρισκόμενων εἰς τὰς λείμους ἢ φορτηγίδας, ὅστις ἐρρηπύνηται
ὑπὸ ἀκαθάρτων ὑδάτων, ριζέντων ἐν τῷ πλοίῳ.

9) Αἱ φορτηγίδες αἵτινες φέρουσι τὰ πρὸς φόρτωσιν ζῶα
ἢ ἐμπορεύματα, ἢ πρόκειται νὰ παραλάβωσι τὰ μέλλοντα νὰ
ἐκφορτωθῶσι, πλησιάζουσι τὸ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖον μετὰ προση-
γῆς, τοποθετούμεναι μακρὰν τῶν στεγνῶν τοῦ πλοίου, δι' ὧν ἐν-
χύνονται εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ὑγρά τοῦ μηχανοῦ, τῶν ἀποπύ-
κτων καὶ τοῦ πλοίου ἐν γένει. Ἢ δὲ φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις
τελεῖται ἄνω τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνάδου οἰονδήποτε ἐκ τῶν μὴ
διετρεφέντων ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπων. Ἢ ζῶα ἐκφορτώνονται
ἀνω οἰονδήποτε εἰδους σκαφῆς, πλὴν τοῦ γαλινῶ. Μετὰ τὴν ἐκ-
φόρτωσιν τὰ ζῶα καὶ τὰ ἐμπορεύματα παραδίδονται εἰς τὸν
ἰδιωκτῆτην. Τὴν ἀκριβεῆ ἐπαρμολογίαν τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐπο-

πτεύει υγειονομικῶς ἰατρὸς μένων καὶ ὅλην τὴν διαρκεῖαν τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως ἐπὶ τόπου. Μετὰ δὲ τὸ πέρασ ἑκτὴς ὥραν τὸ προσωπικὸν τὸ ἐνεργήσαν καὶ ἐποπτεύσαν τὴν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν εἶνε ἐλεύθερον, ὡς καὶ αἱ λέμβοι καὶ αἱ φορτηγίδες, ὅπου οὐδεμιὰς ἀπολυμάνσεως ἢ καὶ μετὰ ἀπολυμάνσιν. ὅταν κρίνῃ πύστην ἀναγκάζειν ὁ περιστάμενος υγειονομικῶς ἰατρὸς, ὅστις δέον νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τούτης, ἐνεργηθησομένης δαπάνῃ τοῦ σχετικοῦ πλοίου. Δόγῃ ἀκριβῆς δι' ἐκαστὴν ἡμέραν φορτώσεως ἢ ἐκφορτώσεως ὑπὸ καθήκον λαμβάνουσι παρὰ τοῦ οἰκείου φορτωτοῦ ἢ πλοιάρχου, οἱ μὲν λαμβάνοντες, συμφώνως πρὸς τὴν § 6 τοῦ Κεφ. Β' τοῦ νόμου ΚΒ' τῆς 25 Νοεμβρίου 1815 «περὶ δικαιοσύνης τῶν υγειονομ. καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων» ἀνὰ ἑρ. πάντες ἐκαστος, οἱ δὲ υγειονομοφύλακες κατὰ τὸ ἐδάφ. 7 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου καὶ νόμου ἀνὰ ἑρ. τέσσαρες.

ὑπὸ τοῦς ἀνωτέρω ὅρους ἐπίσης δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις ἢ ὑπὸ καθήκον φορτωσις ζώων καὶ ἔμπορευμάτων ἐκ πλοίου ὑπὸ καθήκον διατελοῦντος εἰς πλοῖον υγειονομικῶς ἐλεύθερον.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Δ. Πανᾶς

Κ. Δ. Ρακτιβάν

Ἐμμ. Ρέπουλης

Ἀλ. Ν. Διομήδης

Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος

Κ. Δεμερτζής

(6)

Περὶ διορισμοῦ μονίμων ἐπιθεωρητῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ, περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, κλπ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον 1.

Διορίζουσι μονίμως ἐπιθεωρητὰς τῶν σωμάτων, σχολείων, ὑπηρεσιῶν καὶ στρατιωτικῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ τὸν συνταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ Rougier διὰ τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸν συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ Fillonneau διὰ τὸ μηχανικόν.

Κις ἄλλοις αὐτῶν ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις.

Ἀρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μόνιμοι ἐπιθεωρηταί, δὲν ἀναμεινῶνται μὲν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῶν σωμάτων τοῦ ὅπλου τῶν ἢ τῶν διαφόρων αὐτῶν παραρτημάτων, ἀλλὰ λαμβάνουσι γνῶσιν τῶν προγραμμάτων ἐκπαιδεύσεως, ὁρῶν ὑπηρεσίας, εἰδικῶν ἀσκήσεων καὶ πειραμάτων, τῶν τεχνικῶν κατασκευῶν ὀχυρωτικῶν ἔργων καὶ στρατωνισμοῦ, ὡς καὶ ὅλων τῶν ἀναφορῶν καὶ αἰτήσεων, τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν ἐκπαιδεύσιν, εἰς τὴν σύλυσιν τοῦ ὅπλου, εἰς τὰ ἔργα ἀμύνης καὶ εἰς τὸν στρατωνισμόν.

Οἱ αὐτοὶ ἐπιθεωρηταί ἐκφέρουσι γνῶμην ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων, ἐφ' ὧν ἤθελε τοῖς ζητηθῇ τοιαύτη, καὶ προτείνουσι πᾶσαν τροποποίησιν, ἣν θὰ ἔκρινον ὡς ἔλεμον νὰ ἐπενεγθῇ ἐπὶ τῶν προγραμμάτων καὶ ἐπὶ τῶν διαφόρων σχεδίων, ἔχοντες πᾶσαν πρωτοβουλίαν νὰ διατυπώσωσιν ἐν πάσῃ στιγμῇ τὰς προτάσεις τῶν.

Προβαίνουνσι τέλος εἰς ἐπιθεωρητὴν τῶν σωμάτων τοῦ ὅπλου τῶν ἢ τῶν ἀπεσπασμένων αὐτῶν τμημάτων, τῶν Σχολείων Ἐξερμαγῆς καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὅπλου τῶν, ὡς καὶ τῶν πάντοτε εἰδους ἔργων τῶν ἐκτελουμένων ἐν τῷ Κράτει.

Ἀρθρον 3.

Οἱ ἐν λόγῳ μόνιμοι ἐπιθεωρηταί, ἐξαρτῶμεν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀποστολῆς, λαμβάνουσι δι' αὐτοῦ καὶ μόνου πάσας τὰς ὁδηγίας καὶ τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτοῦς διὰφορα ἔγγραφα δι' αὐτοῦ ἐπίσης ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Ὑπουργόν τῶν Στρατιωτικῶν τὰς ἀναφορὰς τῶν, τὰς γνώμας τῶν καὶ τὰς προτάσεις τῶν πάντοτε μέσων τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀποστολῆς λαμβάνουσι γνῶσιν τῶν περὶ ἐνεργείας ἐπιθεωρήσεων διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου καὶ δι' αὐτοῦ μεταβιβάζουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ ἐκ τῶν ἐπιθεωρήσεων πορίσματα τῶν.

Ἀρθρον 4.

Ὁ ἀντιστράτηγος Ἀρχηγὸς τῆς Ἀποστολῆς, ἐκφέρει γνῶμην ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ὑποβαλλομένων δι' αὐτοῦ εἰς τοὺς μόνιμους ἐπιθεωρητὰς, ἢ τῶν ὑποκινουμένων ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιθεωρητῶν κατόπιν τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν ἢ ἐν οἰκλήποτε ἄλλῃ περιστάσει.

Ὁ ἀντιστράτηγος δύναται νὰ παρενρίσκῃται εἰς πάσας τὰς ἐπιθεωρήσεις τὰς ἐνεργουμένας ὑπὸ τῶν δύο συνταγματάρχων ἐπιθεωρητῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ, ὅπως ἀντιληφθῇ ὁ ὅρος τὴν πρόδον τῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ τὴν κατὰστασιν τῶν διαφορῶν ἔργων.

Αἱ ἀναφορὰὶ τοῦ ἀντιστράτηγου ὑποβάλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργόν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀρθρον 5.

Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου 1914, γρὴν ἐπιθεωρητῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος τοῦ πυροβολικοῦ ὡς καὶ τῶν τοῦ μηχανικοῦ, ἀνατεθῇσονται εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ διευθυντὰς τῶν σχετικῶν διευθύνσεων, ἀλλὰ παρερχομένης τῆς ἑνὸς προθεσμίας, καὶ τὰ γρὴν ταῦτα ἀνατεθῇσονται ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μόνιμους ἐπιθεωρητὰς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

(7)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Α. τῆς 17 Αὐγούστου 1910 περὶ ἐξετάσεων καὶ προσόντων τῶν ὑποψηφίων ἀνθυποναυπηγῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον ΓΦΘ' (3569) τῆς 20 Φεβρουαρίου 1910, προτάει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον 1.

Οἱ ὑποβάλλοντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν αἴτησιν περὶ συμμετογῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν πρὸς πλήρωσιν θέσεων ἀνθυποναυπηγῶν ὑποχρεοῦνται πρὸς πιστοποίησιν τῆς πρακτικῆς τῶν ἐξασκήσεως νὰ προσπαθῶσι πιστοποιητικὰ ἐμφανίζοντα ὅτι ἐπὶ ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας ἡσυχῇ ὡσιν εἰς τι ναυπηγείον, ἐνθα κατασκευάζονται πλεμικὰ σκάφη, τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως ἀναμείνης νὰ γίνηται καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς μαθητείας εἰς τὰς ξένας σχολὰς, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1910 περὶ ἐξετάσεων καὶ προσόντων τῶν ὑποψηφίων ἀνθυποναυπηγῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ἀρθρον 2.

Καταργεῖνται αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸ παρὸν διάταγμα σχε-

και διατάξεις του Β. Δ. της 17 Αυγούστου 1910 «περί εξε-
τάσεων και προσόντων των υποψηφίων ανθυποναυπηγών του Β.
Ναυτικού».

Άρθρον 3.

Η ισχύς του διατάγματος τούτου άρχεται από της δημοσίευ-
σεως αυτού διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Είς τον αυτόν Υπουργόν ανατίθεται ή τοῦ παρόντος δια-
τάγματος δημοσίευσις και εκτέλεσις.

Εν Αθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ

(8)
Περί συμπληρώσεως τοῦ Β. διατάγματος τῆς 7ης Ὀκτω-
βρίου 1911 «περί ὁρισμοῦ τῶν διδασκομένων μαθημάτων
ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Ν. Δοκίμων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον Γ' 3910 (3910) τῆς 14 Αυγού-
στου 1911, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουρ-
γοῦ, μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ναυτικῆς Ἀποστο-
λῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσουμεν.

Άρθρον 1.

Εἰς τὰς διὰ τοῦ άρθρου 3 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 7 Ὀκτω-
βρίου 1911 «περί ὁρισμοῦ τῶν διδασκομένων μαθημάτων ἐν
τῇ Σχολῇ τῶν Ν. Δοκίμων», ὡς συμπληρώθη διὰ τῶν Β. δια-
ταγμάτων τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1911, 27 Φεβρουαρίου 1912
καὶ 19 Νοεμβρίου 1911, ὁρισθεύσας ἔδρας διὰ τὴν διδασκα-
λίαν τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν μαθημάτων ἐν τῇ σχολῇ
τῶν Ν. Δοκίμων, προστίθενται καὶ αἱ ἐξῆς ἔδραι διδασκάλων

1) τῶν πηδαλιουχικῶν

2) τῶν ἀσκήσεων πυροβολικοῦ.

Άρθρον 2.

Η ισχύς τοῦ διατάγματος τούτου άρχεται ἀπὸ τῆς δημο-
σίευσέως αὐτοῦ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ανατίθεται ἡ τοῦ παρόντος δια-
τάγματος δημοσίευσις καὶ εκτέλεσις.

Εν Αθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ

(9)
Περί ἀναθεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων
δασμοῦ τοῦ δήμου Αὐλῶνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δε-
κεμβρίου 1847 περί δημοτικῶν φόρων, 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ'
τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 περί τελωνιακοῦ δασμολογίου, 56 καὶ
57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1895 περί στοι-
χειώδους καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸν νόμον ΒΤΕΘ' τῆς
2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου Γ' 7Η' τῆς 10 Αὐ-
γούστου 1905 περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου περί δημοτικῆς
ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὑπ' ἀριθ. 151 καὶ 156 ἐ. ἑ. ψηφίσματα τοῦ
δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Αὐλῶνος, τὴν ὑπ' ἀριθ. 4675
ἐ. ἑ. ἀναφορὰν τοῦ νομάρχου Εὐδοκίᾳς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 786 ἐ. ἑ.
γνώματίν σιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει
τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν
καὶ διατάσσουμεν.

Έγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουα-

ρίου 1914, ἀγκνέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ
τοῦ δήμου Αὐλῶνος καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατα-
νήλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσπαιόμενων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ
Κράτους μεταφερομένων σιτηρῶν, ἁλεύρων δημοτηριακῶν καρ-
πῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν
3 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ
ὁριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἑδαφίῳ β' τοῦ άρθρου 13
καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφε-
ρόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ
τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν, ἐπὶ δὲ 300
ὀκάδας ἁλεύρου ἢ σίτου (δι' ἐκάστην οἰκογένειαν), 40 ὀκάδας
βίου, 20 ὀκάδας ρόβης, 50 ὀκάδας κριθῆς, 100 ὀκάδας βλα-
βακοσπύρου (δι' ἐκάστην οἰκογένειαν), ἐνδύματα μέχρι δραχ-
μῶν δικοσίων (δι' ἐκάστην οἰκογένειαν), ἀντικείμενα πρὸς
σύστασιν προικῆς, μέχρι δραχμῶν τετρακοσίων (δι' ἐκάστην οἰ-
κογένειαν), διάφορα τρόφιμα μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν (δι' ἐκάστην
οἰκογένειαν), καὶ διάφορα εἶδη οἰκοδομῶν μέχρι δραχμῶν πεντα-
κοσίων (δι' ἐκάστην οἰκογένειαν), ὡς ἀξίας λαμβανομένης τῆς
ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης, ὡς καὶ τὰ παρὰ τῶν
δημοτῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν εἰσπαιόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ
ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερόμενα, εἰς ἵππους, κα-
μήλιονος, εἰς ὄνος, δύο βόας ἢ ἀγελάδας, εἰς χοίρους καὶ τὰ πρὸς
τροφὴν τῶν ζῶων εἰσπαιόμενα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργός δημοσιεύσει καὶ εκτελέσει τὸ παρὸν δα-
ταγμα, δημοσιευθεὶς δὲ ἀποκρίσας ἐν τῇ Εφημερίδι τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἑσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

(10)
Περί ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τοῦ δήμου
Ἀλέας διὰ φόρον ἐπὶ τοῦ γλεύκους ἢ οἶνου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ΓΡ' νόμου τῆς 19
Φεβρουαρίου 1907 «περί ἀντικαταστάσεως τοῦ δασμοῦ τῶν ὠ-
νίων καὶ ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ κατὰ πρῶμα δημοτικοῦ φόρου
τῶν ἀμπέλων διὰ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου γλεύκους
ἢ οἶνου», τὸν νόμον ΕΗ' τοῦ 1847 «περί δημοτικῶν φόρων», τὸ
ὑπ' ἀριθ. 101 τῆς 26ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἑ. ψήφισμα τοῦ δημο-
τικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἀλέας καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 8299
ἐ. ἑ. ἀναφορὰν τοῦ νομάρχου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, προτά-
σει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασί-
σμεν καὶ διατάσσουμεν.

Έγκρίνομεν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων
καὶ ἐμπορευμάτων τοῦ δήμου Ἀλέας, τὴν ἐπιβολὴν δημοτικοῦ
φόρου ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1914 παραχρησμένου γλεύκους ἢ
οἶνου ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ, εἰσπραχθησομένου κατὰ τὴν ἐξαγωγήν
αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου τούτου, κατὰ τὰς δια-
τάξεις τοῦ νόμου ΕΗ' τοῦ 1847 «περί δημοτικῶν φόρων» καὶ
ὁριζομένου εἰς ἡμῖς λεπτόν κατ' ἑκάδ.

Τῷ αὐτῷ Ὑπουργῷ ἀνατίθεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐποπλίαν
τοῦ παρόντος δημοσίευσιν ἐν τῇ Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἑσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

(11)

Περί εξαιρέσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου τοῦ χωρίου Καστανιώτισσα, κλπ.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΓΦΖ' περὶ ἐνοριακῶν γαδῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν περὶ προσόντων ἐφημερίων καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν 2) τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Ἡμέτερα διατάγματα τῆς 29 Δεκεμβρίου 1910 καὶ τῆς 29 Ἰουλίου 1911 καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 5576 ἐ. ἑ. πρότασιν τοῦ νομάρχου Ἐβδόξας, στηριζομένην α') εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 78 ἐ. ἑ. ψήφισμα τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ β') εἰς τὴν μετ' αὐτὸ ὑπ' ἀριθ. 1020 ἐ. ἑ. συμβουλευτικὴν γνώμοδότησιν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Χαλκίδος καὶ Καρυστίας, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε :

Τὸ χωρίον Καστανιώτισσα τοῦ δήμου Ἰστιαίων ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Γαλιτσάδων εἰς ἣν συνεπύχθη διὰ τοῦ καθορισαντος τὰς ἐνορίας τῶν χωρίων τοῦ εἰρημένου δήμου Ἡμετέρου διάταγματος, ἐξαιρεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρου νόμου, τροποποιουμένου τοῦ οἰκείου διατάγματος, δι-
κασιῶνται δὲ συμφώνως τῷ τελευταίῳ ἔδαφ. τοῦ 11 ἁρθρου τοῦ ρηθέντος νόμου νὰ διατηρήσῃ ἴδιον ἱερεῖα ἀποζημιούν τοῦτον κατὰ τὴν ὑφισταμένην τοπικὴν συνήθειαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύ-
σιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. Α. ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΣ

(12)

Περί εξαιρέσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου τοῦ χωρίου Βούντενα, Μπάλα κλπ. τοῦ δήμου Πατρέων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΓΦΖ' περὶ ἐνοριακῶν γαδῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, περὶ προσόντων ἐφημερίων καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν 2) τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Ἡμέτερα διατάγματα τῆς 29 Δεκεμβρίου 1910 καὶ 29 Ἰουλίου 1911, καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 8479 ἐ. ἑ. τούτου πρότασιν τοῦ νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, στηριζομένην α') εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 71 ἐ. ἑ. ψήφισμα τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ β') εἰς τὴν μετ' αὐτὸ ὑπ' ἀριθ. 372 συμβουλευτικὴν γνώμοδότησιν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Πατρέων, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε.

Τὰ χωρία Βούντενα, Μπάλα καὶ Βελβίτσα τοῦ δήμου Πατρέων, ἀποσπώμενα ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Σουχαινῶν, εἰς ἣν, διὰ τοῦ καθορισαντος τὰς ἐνορίας τῶν χωρίων τοῦ εἰρημένου δήμου Ἡμετέρου διάταγματος συνεπύχθησαν, τροποποιουμένου τούτου, ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εἰρημένου νόμου, δι-
κασιῶνται δὲ συμφώνως τῷ τελευταίῳ ἔδαφ. τοῦ 11ου ἁρθρου αὐτοῦ νὰ διατηρήσωσιν ἴδιον ἱερεῖα ἀποζημιούντα τοῦτον κατὰ τὴν ὑφισταμένην τοπικὴν συνήθειαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς

Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσί-
ευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. Α. ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΣ

(13)

Περί καθορισμοῦ ὡς ἐνοριακοῦ γαδὸς ἐν Πατρέαις καὶ τοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος τοιούτου.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΓΦΖ' περὶ ἐνοριακῶν γαδῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, περὶ προσόντων ἐφημερίων καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν 2) τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Ἡμέτερα διατάγματα τῆς 29 Δεκεμβρίου 1910 καὶ τῆς 29 Ἰουλίου 1911 καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 8508 ἐ. ἑ. πρότασιν τοῦ νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, στηριζομένην α') εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 70 ἐ. ἑ. ψήφισμα τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ β') εἰς τὴν μετ' αὐτὸ ὑπ' ἀριθ. 2038 ἐ. ἑ. συμβουλευτικὴν γνώμοδότησιν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Πατρέων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑ-
πουργοῦ, διατάσσομεν τάδε :

Καθορίζεται ἐν τῇ πόλει Πατρέων ἐνοριακὸς γαδὸς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν καὶ ὁ τῆς Ἀγίας Τριάδος, νεόδηκτος τοιούτος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευ-
σιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. Α. ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΣ

(14)

Περί συγκροτήσεως τριμελοῦς συμβουλίου περὶ γνωμοδο-
τήσεως ἐπὶ αἰτήσεως περὶ συντάξεως τοῦ πλωτάρχου
Α. Βόιση.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον ΔΠΑ' (4084) τῆς 8 Ὀκτω-
βρίου 1912, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουρ-
γοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Συγκροτοῦμεν τριμελὲς συμβούλιον ἐκ τῶν Κ. Γεωργαντζά, πλωτάρχου, Π. Παρασκευοπούλου καὶ Κ. Βρυάκου, πλωταρχῶν, ἵνα γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ αἰτήσεως περὶ τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως τοῦ δι' ἀνάγκην νόσημα τεθέντος εἰς ἀπόταξιν πλωτάρχου Ἀνδρ. Βόιση.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγ-
ματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ